

ת"פ 2093/04 - מדינת ישראל נגד ניר מזר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 19-04-2093 מדינת ישראל נ' מזר

לפני כבוד השופט רועי פרץ
המאשימה מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד אור הדאה
נגד
הנאשם ניר מזר
באמצעות ב"כ עו"ד רובי גלבוע
עו"ד רועי חמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון דיןוני, בעובדות כתוב האישום המתוון בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "החוק") **וחבלה חמורה**, לפי סעיף 333 לחוק.

2. למקרא עובדות כתוב האישום עולה כי ביום 25.3.19, לפנות בוקר, התקשר הנאשם למתלוון, לו הכרות מוקדמת עמו, וקבע עמו פגישה לשם עישון סיגירה. השניים נפגשו ברחוב צלנסון בביתם, כאשר המתלוון הגיע עם חבר נוסף למקום. באותו נסיבות החל הנאשם לצחוק לעבר המתלוון: "**יא בן זונה אתה זינית את אחוטי**" ותקף אותו במכות אגרוף בפנוי. כתוצאה מהתקיפה נפל המתלוון ארضا והנאשם התישב על חזזה של המתלוון והמשיך להכוותו. המתלוון ניסה להגן על פניו וחויבו ניסוה להיזז את הנאשם מהמתלוון בכר שמשך בחולצתו על מנת שיפסיק להכוותו. הנאשם לא חדל ממעשי המשיך להכוות את המתלוון במכות אגרוף בפנוי. בהמשך, חדל הנאשם מתקיפת המתלוון ושאל שוב את המתלוון "**זינית את אחוטי?**", המתלוון השיב בשלילה והנאשם אמר "**שלא אגלה שזינית את אחוטי**" ועזב את המקום.

המתלוון פונה באמצעות אמבולנס לבית חולים "וילפסון", נזקק לטיפול רפואי ואיבד את הכרתו במהלך שהותו בחדר המין. במעשה, גرم הנאשם למתלוון חבלה חמורה בדמות שבר באף עם המתוונה פרהנזהלית וכן חבלות נספות באזורי העיניים, המתוונה פרהאורביטלית עם דימום תת לחמית, נפיחות והמטומות במצח ונפיחות בשפתיים.

3. לא נקשר הסדר עונשי בין הצדדים והנאשם נשלח לקבלת תסקير מאת שירות המבחן וחוו"ד מטעם הממונה על עבודות השירות.

4. **התובע המלומד**, עמד על נסיבות ביצוע העבירות, הפנה לטייעוד הרפואי (**ת/1**) ולצילום החבלות (**ת/2**). הפנה לכך כי הנאשם זמין את המתלון למקום. לעובדה כי חurf הגעת המתלון למקום עם חברו - הדבר לא הרתיע את הנאשם מלתקוף את המתלון, על אף שהחבר ניסה להזיזו מהמתלון. הפנה לחבלות ולשבר באפו של המתלון, לערכיים המוגנים ועתר למתחם עונשי הולם שנע בין **12-24** חודשים מסר לרצוי בפועל תוך הפנה לפסיקה. הפנה לתסקיר שירות המבחן ועתר למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם לצד השתת מסר בפועל, מסר על תנאי, קנס ופיזי למתלון.

5. **הסגנור המלומד**, עשה ככל הניתן לטובה מרשו תוך שלימד עליו סנגורייה רהוטה. הסגנור אבחן את הפסיקה שהגישה התביעה לבין תיקנו וטען כי בשניים מפסיק הדין שהוגשו התנהלו הוכחות וכי הנסיבות בפסק הדין שהוגשו היו מחמירות לצד שימוש בנסקן קר או תקיפה אדם מבוגר. הסגנור הפנה לפסיקה, תוך שעדmad על נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו ועל רקע הדברים. קונגפליקט בין שני אנשים שברקע משפחה דתית והפצצת דברים שאיןם נעימים על אחות הנאשם. הנאשם צעיר לימיים בן 27, ללא עבר פלילי ולא תקי מב"ד. אכן בתחילתה התקשה הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, עם זאת בהמשך אזר כוחותיו ונרתם לטיפול ממשמעותי, כולל גמילה ושינוי ממשמעותי בעבר. ההגנה עתרה למתחם שנע בין **ענישה הצופה פניו עתיד למספר מצומצם של חודשי מסר שירות בעבודות שירות**, תוך מיקומו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם ובתווך קר עטרה להשית עליו את הענישה המומלצת בתסקיר שירות המבחן - צו מבחן לצד צו של"צ. הסגנור עמד על נסיבותו האישיות של הנאשם, כיום מאורס ועתיד להינשא לבחירת ליבו.

6. **ה הנאשם בדברו האחרון**, הביע חריטה על מעשיו והסביר כי עשה טעות חמורה, ציין כי מעוניין להתמסד עם בת זוגו וכיום עובד כמחסנאי בראשת הומ סנטר.

דין והכרעה

7. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכון לצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו ובנסיבות הענישה הנוגנת.

8. נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו מלמדות על תקיפה חמורה, תכנון מוקדם ועשית דין עצמי על רקע ניסיון הגנה על כבוד המשפחה או כבודה של אחות הנאשם. יש להוקיע מעשים מסווג דא מכל וכל.

כל חטא של המתלון היה שיצא מabitו לצורך מגש תמים עם מכורו, הנאשם. הנאשם הזמין את המתלון למפגש באמתלה שמשמעותו לעשן עמו סיגירה, בעודו מתכוון לתקוף אותו. הנאשם ניגש אל המתלון, צעק לעברו טענות לגבי קיום יחסים עם אחותו, וMBOL' להמתין לתשובה או תגובה תקף את המתלון במכות אגרוף בפנים והכל לעיני חברו של המתלון וברחובה של עיר. המדבר בפרש אלימות בלתי נשלט. גם עת המתלון נפל ארצתה המשיך הנאשם במעשי, התישב על חזזו של המתלון והמשיך להכותו. העובדה כי המתלון ניסה להגן על פניו וחברו ניסה להזיז את הנאשם מהמקום לא הפסיקו את מעשי התקיפה וה הנאשם שב והיכה את המתלון במכות

אגוף בפניו. למثالון נגרמה חבלה חמורה בדמות שבר באפו והמתומות נוספות באזור העיניים, המצח והשפתיים. נזק לטיפול רפואי בבייה"ח ואף איבד הכרתו בחדר המין - ראו **ת/1, ת/2**.

9. המדובר בפרץ אלימות כלפי המثالון שהוביל לנזק קונקרטי חמור, כדי שבר באפו לצד נזק פוטנציאלי.

10. עבירות התקיפה ובתווך כרע בעבירות התקיפה הגורמות חבלה של ממש וחבלה חמורה, טומנות בחובן הגנה על ערכיהם מוגנים של שלמות הגוף והנפש ובתווך כרע האוטונומיה של האדם שיוכל להלך באופן חופשי בכל מקום בארץנו ולבנותה בה, זאת מבלתי שיווקף או יגעה. בשולי הדברים יש להעיר כי בכתב האישום המתוקן יש מעין כפל עבירות, שכן לנאים ייחסו הן התקיפה הגורמת חבלה של ממש והן חבלה חמורה, יש להשיקיף על הדברים כמעשי התקיפה אחד.

11. בית המשפט העליון שב וקבע כי יש להטיל ענישה הולמת על כל המעוז להרים יד על זולתו, כאשר האלימות פשוטה בחרתנו ונראה כי מכרסמת בה כל חלקה טוביה.

ופים בעניין זה דבריו של כבוד השופט ג'ובראן מבית המשפט העליון במסגרת ע"פ **7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני** (3.8.10): "האלימות מכרסמת בנסיבות חברתנו, ועלינו להשביל מלחמה כנגד אלו הנוטלים חירותם לפעול **אלימות כלפי הזולת**. בנסיבות מלחמה זו שומה על בתוי משפט להכיז את הענישה על ערביים אלו. חברתנו הפכה להיות חברה אלימה ותרומתו של בית המשפט למלחמה **אלימות היא בהטלת עונשים ראויים ... שישקפו ערכים של תגמול והרעתה...**".

כמו כן, בית המשפט העליון שב וקבע כי לא ניתן להשלים עם פתרון סכוסכים **אלימות וכוח הזרע - ע"פ 10/8991 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל** (11.10.27).

12. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, לצד החבלה שנגרמה ומידניות הפסיכה הנוגגת והמגוננת כפי שהפנו ב"כ הצדדים, מצאתי לקבע מתחם עוני הולם שגע בין **9 חודשים מסטר, שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 24 חודשים מסטר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווה ופיצוי למثالון**.

ראו בין היתר: רע"פ 8822/16 **בן עזרי נ' מדינת ישראל** (16.11.17); עפ"ג (ירושלים) 38039-04-15 **רחתמן נ' מדינת ישראל** (15.12.10); עפ"פ (מרכז) 47734-01-17 **שרubi נ' מדינת ישראל** (17.5.16) ת"פ (תל-אביב) 19548-11-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.3.26); ת"פ (תל-אביב) 14131-10-13 **מדינת ישראל נ' מילשטיין** (15.3.8); ת"פ (תל-אביב) 50940-08-17 **מדינת ישראל נ' מררי** (20.5.31); ת"פ (ב"ש) 54281-11-19 **מדינת ישראל נ' מלינובסקי** (20.6.28); ת"ג (ק"ג) 4308-01-18 **מדינת ישראל נ' פרלמוטר** (19.12.22); ת"ג (ק"ג) 68542-12-18 **מדינת ישראל נ' רויטברג** (19.12.18); ת"פ (ק"ג) 26618-08-17 **מדינת ישראל נ' מלשה** (19.3.31); ת"פ (פ"ת) 55267-11-16 **מדינת ישראל נ' וונדרמאן** (17.10.3); ת"פ (חיפה) 45523-03-16 **מדינת ישראל נ' פרץ** (18.11.29); ת"פ (מרכז) 24285-02-18 **מדינת ישראל נ' אבנור אבישר** (18.10.24).
(12.9.18)

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

13. הנאשם, כיום בן 28, מאורס ועתיד להינשא בעת הקרובה לבחירתתו. מתגורר בבית הוריו בבתים ועובד כiom כמחסנאי ברשת "הום סנטר". הודה בפתח משפטו, הביע חריטה, חסר בזמן שיפוט ניכר, בזמןה של התביעה הכללית ובזמןם של עדי התביעה ובמיוחד חסר בהעדת המתלוון בתיק זה - נתן שיש ליתן לגבי משקל של ממש.

14. הנאשם נעדר כל עבר פלילי, ללא תיקי מב"ד, הנאשם שהוא במעצר ממש 5 ימים ובתקופה לא מבוטלת בתנאים מוגבלים, תוך שומר על התנאים קלה כחמורה מכל שורשו לחובתו הפרות כלשהן.

15. לתיק הוגש ארבעה תסקרים מאת הגורם המקצועני הוא שירות המבחן אשר סקרו את נסיבות חייו של הנאשם ונסיבות המשפחתיות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עלול לנוהג באופן אימפואטיבי במצבו לחץ ובמצבים בהם חוות פגעה ועלבון כלפי או כלפי בני משפחתו. השירות לא התרשם מדףו התנהגות אלימים מושרים. הנאשם הודה במיחס לו, הביע צער וחרטה על מעשיו. הנאשם הביע חששות חוסר אונים והשלפה שחווה לצד מחויבות להגן על כבודה של אחותו. הנאשם הדגיש כי התנהגותו זו חריגה בחיו וכי איןנו נוטה להתנהג באלים בעת מצבו לחץ ומשבר.

בתחילת גילה הנאשם קשי לשתף פעולה עם שירות המבחן ולא התייצב לכל בדיקות השtan אליו הוזמן ואחת הבדיקות אף העידה על שרידי סם מסווג קנביס.

במשך שולב הנאשם בחודש דצמבר 2019 ביחידת התמכריות בבית ים ושירות המבחן ביקש דחיה נוספת של הדיון לצורך המשך מעקב אחר צרכי הטיפולים של הנאשם.

בחודש מרץ 2020 לאור הקשיים שעלו בשיתוף הפעולה בין הנאשם לייחידה לתמכריות, כאשר הנאשם התקשה להתחבר לקשר בין שימושו בקנבים לבין קשייו בויסות עצמי הושהה הטיפול. במהלך משבר הקורונה ביקש הנאשם לחפש את הטיפול בשלהי חודש מאי 2020 והמתפל החליט לאפשר לנאים הזדמנויות נוספת להשתלב הטיפול.

מתסקרים העדכני של שירות המבחן עולה כי הנאשם המשיך את הקשר הרפואי הפרטני ביחידת התמכריות בביטחון ים ואף סיים טיפול באשפוזית אליה הופנה. במהלך חודש יוני 2020 השתלב הנאשם באשפוזית קהילת מלכישע ומאז הגיע פעם אחת למסירת בדיקת שtan אשר נמצא נקייה משרידי סם. הנאשם מתמיד הגיע לטיפול הרפואי ביחידת התמכריות ובעת זהו הטיפול מוקד במבנה הזהות האישית כמו גם עבודה על דפוסים בעיתונים הקשורים בקשייו לתקן באופן יציב במישורי חייו השונים.

שירות המבחן ערך לקשי שעליה בשיתוף הפעולה של הנאשם במסירת בדיקות השtan, עם זאת מצין מספר גורמי סיכון לשיקום, לרבות העובדה כי הנאשם כiem מחויב לעובdotו, משתף פעולה עם יחידת התמכריות, קיימת מערכת תמיכה משמעותית בחיו, עברו הנקי והעובדת כי ההליך הציב עבורי גבול והרטעה. השירות ממליץ לבקר את הפן השיקומי

בתיק זה ולהשיט על הנאשם צו מבחן למשך שנה לצד צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

16. אכן, האינטראס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהו אינטראס בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטראס זה מהו **שיעור אחד** בין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואה לגוזר את עונשו של הנאשם - ראו והשוו **רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (15/03/24)**.

בහינתן כך, ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים כאשר אני עր לגילו הצעיר של הנאשם ולטיעוני ההגנה, כמו גם לדבריו בתסקירו העדכני של שירות המבחן - לא מצאתי כי תיק זה מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם אליו בא **דסעיף 40 ד לחוק העונשין**.

נסיבות ביצוע הפעולות חמורות, כפי שציינתי ולא התרשםתי כי מדובר בטיפול כה משמעותית שבגינו יסטה בית המשפט ממתחם העונש ההולם, שכאמור שיקול זה הינו אך שיקול אחד בין מכלול שיקולי הענישה. סבורני כי פרץ אלימת שכזה בו נהג הנאשם עת היכא את המתлон באגרופים בפניו וגרם לו לחבלה חמורה של שבירת אףו - אינם יכולים לדור עם ענישה של צו של"צ.

17. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על כלל הטעמים הצריכים לרבות הנסיבות שלאין קשריות ביצוע הפעולות, גילו הצעיר יהסית של הנאשם, עברו הנקי, סיכון השיקום ושילובו ביחידה להתמכריות, יציבותו התעסוקתית, לצד הבעת חרטה וחסכו בזמן שיפוטי ניכר, ללא שנפתחו כנגדו תיקים חדשים והתקופה הארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים לאחר שחרורו מהמעצר - מצאתי, לא בלי ה תלבותות, למקם את הנאשם בתחום העונש ההולם שקבעתי בתיק זה, וזאת מבליל להקל ראש בחומרת המעשים ובנזק שנגרם למתلون.

18. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מסר לתקופה של **9 חודשים** שירוצו בדרך של **עבודות שירות**, בגין ימי מעצרו של הנאשם: 25.3.19-29.3.19

ה הנאשם יתיצב לריצוי עבודות השירות ביום 5.4.21 עד השעה 08:30, כשהוא מצוי בטעות זהות, במפקד שב"ס, מחוז המרכז, יחידת עבודות השירות רמלה.

אני מזהיר את הנאשם כי אי מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפסקתן וRICTSI יתרת התקופה מאחריו סורגי ובריח.

.2. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי שהנאשם לא עברו בתקופה זו כל עבירות אלימות או איומים.

.3. פיצוי למוחלון בסך של 5000 ₪, שיופקדו עד ליום 6.4.21 בכספי בית המשפט.

התביעה תגיש לזכירות פרט המוחלון בתוך 7 ימים מהיום, על גבי טופס כנדרש.

.4. צו מבנן למשך שנה מהיום כהמלצת שירות המבחן.

אני מזהיר את הנאשם כי اي עמידה בצו המבחן עלול להוביל להפקעתו וחוරתו לאולם בית המשפט תוך גזירת עונישה חלופית נוספת.

צו כללי למומיצים - המוצגים, ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרת מוסמך.

כל שקיימת הפקודה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת- הפיצו יקוז מההפקודה, בהסכמה ההגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתחום 45 ימים מהיום.

הזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, במעמד הצדדים.